

Δήμος Καρπάθου

Αυτοτελές Γραφείο Νομικής Υπηρεσίας

Αρ πρωτ./2023.

Νομικός Σύμβουλος: Ιωάννης Εμμ. Χριστοδουλάκης.

ΠΡΟΣ : Την Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Καρπάθου.

ΘΕΜΑ : Άσκηση ή μη προσφυγής κατά της με αριθμό 4/2023 Απόφασης του κ. Λιμενάρχη Καρπάθου, ενώπιον παντός αρμοδίου δικαστηρίου.

Αφού ετέθησαν υπόψη μου τα εξής στοιχεία:

- 1) Η με αριθμό 4/2023 Απόφαση του κ. Λιμενάρχη Καρπάθου.
- 2) Το υπόμνημα του Δήμου Καρπάθου.
- 3) Οι διατάξεις του π.δ 55/1998.

Ι./ Σύμφωνα με το άρθ. 17 παρ. 1 ΚΔΔιαδ, η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία. Στην έννοια των διοικητικών πράξεων, οι οποίες πρέπει να περιέχουν αιτιολογία, περιλαμβάνονται και οι αποφάσεις επί αιτήσεως θεραπείας (άρθ. 24 ΚΔΔιαδ) και επί ενδικοφανούς προσφυγής (άρθ.25 ΚΔΔιαδ). Η αιτιολογία απαιτείται τόσο για τη θετική διοικητική πράξη όσο και ιδίως για την αρνητική (βλ. ΣτΕ 3387/2009 ΤΝΠ-ΔΣΑ). Σύμφωνα δε και με το άρθρο 41 παρ. 2 του Χάρτη των θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δικαίωμα της χρηστής διοίκησης περιλαμβάνει και την υποχρέωση της Διοίκησης να αιτιολογεί τις αποφάσεις της. Η αιτιολογία συνίσταται στην παράθεση :α) των διατάξεων με βάση τις οποίες ρυθμίζεται η έκδοση της συγκεκριμένης διοικητικής πράξης, β) τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοση της, δηλαδή των πραγματικών καταστάσεων που συντρέχουν ή δεν συντρέχουν στη συγκεκριμένη περίπτωση και γ) του συμπεράσματος υπαγωγής των πραγματικών δεδομένων στους κανόνες δικαίου οι οποίοι εφαρμόζονται. Περαιτέρω κατά το άρθ. 17 παρ. 2 ΚΔΔιαδ, **η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να**

προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στον νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης. **Σαφής είναι η αιτιολογία όταν είναι απολύτως κατανοητή και διατυπωμένη ξεκάθαρα, χωρίς να αφήνει αμφιβολίες.** Ειδική είναι η αιτιολογία όταν αυτή δεν είναι γενική και αόριστη, αλλά αναφέρεται σε συγκεκριμένα δεδομένα συγκεκριμένης περίπτωσης. Επαρκής είναι η αιτιολογία που δεν αφήνει κενά στον λογικό συλλογισμό. Έχοντας εξετάσει όλα τα δεδομένα της συγκεκριμένης υπόθεσης (Κατράς, Ερμηνεία Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, 2015, σελ 320 επ).

Π./ Περαιτέρω σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 1 παρ 1, στ του π.δ 55/1998 ως εγκαταστάσεις ορίζονται «Τα διυλιστήρια πετρελαίου, οι εταιρείες αποθήκευσης, διακίνησης και εμπορίας πετρελαιοειδών και επιβλαβών ουσιών, τα ναυπηγεία, οι επισκευαστικές βάσεις πλοίων, οι χερσαίες ευκολίες υποδοχής καταλοίπων, τα διαλυτήρια πλοίων, οι κάθε είδους λιμενικές εγκαταστάσεις, οι λουτρικές εγκαταστάσεις, οι εγκαταστάσεις ιχθυοκαλλιεργειών, τα ξενοδοχεία, τα εστιατόρια, οι οικίες, οι εγκαταστάσεις αφαλάτωσης, οι βιομηχανίες και βιοτεχνίες και κάθε είδους επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στη θάλασσα, σε παράκτιους χώρους ή στην ενδοχώρα και χρησιμοποιούν τη θάλασσα και τις ακτές άμεσα ή έμμεσα για τις λειτουργικές τους ανάγκες ή έχουν άμεση ή έμμεση δυσμενή επίδραση στο θαλάσσιο περιβάλλον».

Εν προκειμένω η με αριθμό 4/2023 Απόφαση του κ. Λιμενάρχη Καρπάθου, με την οποία επιβλήθηκε στο Δήμο μας διοικητικό πρόστιμο εξακοσίων πενήντα (650) ΕΥΡΩ αιτιολογείται με παραπομπή στο άρθρο 5 παρ 3 του Π.Δ 55/1998 το οποίο αναφέρει κατά λέξη, ότι «Οι εγκαταστάσεις οφείλουν κατά τη λειτουργία τους να παίρνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την αποφυγή ρύπανσης». Πλην όμως στην έννοια των εγκαταστάσεων, κατά την ανωτέρω διάταξη, δεν εμπίπτουν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ως εκ τούτου θεωρώ, ότι υφίσταται λόγος άσκησης, ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Ρόδου προσφυγής κατά της με αριθμό 4/2023 Απόφασης του κ. Λιμενάρχη Καρπάθου.

ΚΑΡΠΑΘΟΣ 8-3-2023
Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ